

M1918 BAR

M1918 Browning Automatic Rifle (BAR) – ręczny karabin maszynowy używany przez siły zbrojne Stanów Zjednoczonych głównie podczas II wojny światowej.

Początkowo zakładano że będzie to broń indywidualna stanowiąca uzbrojenie praktycznie każdego żołnierza tyraliery atakującej okopy przeciwnika, tak więc M1918 miał pełnić podobną rolę jaką obecnie pełnią karabinki automatyczne i karabiny automatyczne. Biorąc pod uwagę że broń nie miała pełnić roli typowego karabinu maszynowego, charakteryzowała się niewielką masą, dość lekką lufą (która nie była szybkowymienna), magazynkiem o niewielkiej pojemności, gniazdem magazynka na dolnej powierzchni komory zamkowej (co utrudnia wymianę magazynka amunicyjnemu) oraz brakiem dwójnogu. M1918 został wprowadzony do uzbrojenia amerykańskich sił zbrojnych jako Rifle, Caliber .30, Automatic, Browning, M1918. Nieliczne karabiny M1918 zostały wykorzystane przez amerykańską armię pod koniec Iwś, zamiast wykorzystywanego wcześniej francuskiego ręcznego karabinu maszynowego Fusil-Mitrailleur Mle 1915 CSRG Chauchat oraz lekkiego karabinu maszynowego Hotchkiss Portative M1909 (znany w amerykańskich siłach zbrojnych jako Benet-Mercie Machine Rifle, Caliber .30 U. S. Model of 1909).

BAR był bronią bardzo udaną pomimo pewnych niedoskonałości konstrukcyjnych (niewymienna lufa, mała pojemność magazynka, wiele drobnych części) i w armii amerykańskiej służył jeszcze w czasie wojny koreańskiej, a w armiach wielu innych państw był na wyposażeniu jeszcze w latach 90.

W latach 30. w Polsce, Szwecji i Belgii opracowano własne konstrukcje oparte na tej broni, np. polski Browning wz. 1928.

Konstrukcja M1918

M1918 działa na zasadzie odprowadzania gazów prochowych przez boczny otwór w lufie z długim skokiem tłoka gazowego oraz zamkniętym regulatorem gazowym z trzema nastawami, rura gazowa znajduje się pod lufą. Karabin strzela z zamka otwartego, ryglowanie następuje przy pomocy poruszającego się w pionie rygla wahliwego. Karabin nie posiada zatrzasku zespołu ruchomego zatrzymującego zespół ruchomy w tylnym położeniu po wystrzeleniu z magazynka ostatniego naboju. Sprężyna powrotna znajduje się wewnątrz rury gazowej wokół tłoczyska. Nieruchomą podczas strzelania rączkę zamkową umieszczono po lewej stronie stalowej frezowanej komory zamkowej. Broń posiada bijnikowy mechanizm uderzeniowy z suwadłem pełniącym rolę bijnika. Mechanizm spustowy umożliwia strzelanie ogniem pojedynczym i ciągłym, skrzydełko przełącznika rodzaju ognia znajduje się po lewej stronie komory zamkowej nad tylną częścią kabłąka spustu. Tylnie położenie skrzydełka (oznaczenie "S" od Safe)

powoduje zabezpieczenie broni poprzez unieruchomienie spustu, środkowe położenie skrzydełka (oznaczenie "F" od Single Fire) umożliwia strzelanie jedynie ogniem pojedynczym, natomiast przednie położenie skrzydełka (oznaczenie "A" od Full Auto) umożliwia strzelanie ogniem ciągłym. Zastosowano umieszczony na zamku wyciąg sprężynujący oraz wyrzutnik sztywny znajdujący się wewnątrz komory zamkowej. Okno wyrzutowe łusek umieszczono po prawej stronie komory zamkowej. Karabin zasilany jest amerykańskim nabojem karabinowym 7,62x63mm (30-06). Zasilanie odbywa się ze stalowych dwurzędowych magazynków pudełkowych z dwupozycyjnym wyprowadzeniem o pojemności 20 naboji wtykanych pionowo do gniazda magazynka. Gniazdo magazynka znajduje się na dolnej powierzchni komory zamkowej przed kabłąkiem spustu. Przycisk zatrzasku magazynka umieszczono wewnątrz kabłąka spustu na jego przedniej ścianie. M1918 posiada stałą kolbę drewnianą, tylna część komory zamkowej została wyprofilowana w szyjkę pełniącą rolę chwytu pistoletowego. Przed gniazdem magazynka pod lufą (która nie jest szybkowymienna) znajduje się drewniane łożo, lufa zakończona jest cylindrycznym tłumikiem płomieni. Co ciekawe do lufy można przymocować bagnety kłujące, jednak bagnety do M1918 nie były produkowane w dużych ilościach. Karabin wyposażony jest w przyrządy celownicze składające się z umieszczonej na lufie muszki oraz celownika ramkowego z przeziernikiem znajdującego się na górnej powierzchni komory zamkowej. Celownik posiadał nastawy od 100 do 1500 jardów.

Wersje

- M1918 – pierwsza wersja seryjna, bez dwójnogu.
- M1918A1 – zmodernizowane egzemplarze M1918 wyposażone w dwójnóg i oporę naramienną.
- M1918A2 – wprowadzona do uzbrojenia w 1941 roku wersja z

mechanizmem pozwalającym na zmianę szybkostrzelności (szybkostrzelność 350 lub 500 strz./min), pozbawiona możliwości strzelania ogniem pojedynczym.

M1922

M1922 to odmiana ręcznego karabinu maszynowego BAR wprowadzona do uzbrojenie amerykańskiej kawalerii w 1922r. Broń charakteryzuje się cięższą poprzecznie żebrowaną lufą (która nie jest szybkostrzelna), odłączanym dwójnogiem, mocowaną do kolby podpórką oraz oporę naramienną. Karabin zasilany jest nabojem 7,62x63mm z ciężkim pociskiem M1. Zasilanie odbywa się ze stalowego dwurzędowego magazynka pudełkowego z dwupozycyjnym wyprowadzeniem o pojemności 20 naboji, gniazdo magazynka znajduje się na dolnej powierzchni komory zamkowej przed kabłąkiem spustu. Broń charakteryzuje się większą szybkostrzelnością praktyczną od M1918 oraz jest lepiej dostosowana do roli ręcznego karabinu maszynowego.

Państwo	Stany Zjednoczone
Rodzaj	ręczny karabin maszynowy
Historia	
Prototypy	1918
Produkcja	1918 – lata 40. XX wieku
Dane techniczne	
Kaliber	7,62 mm
Nabój	.30-06 Springfield (7,62 × 63 mm)
Magazynek	pudełkowy, 20 nab.
Wymiary	
Długość	1214 mm
Długość lufy	610 mm (bez tłumika płomienia)

Długość linii celowniczej	782 mm
Masa	
broni	8,6 kg (bez magazynka)
lufy	1,65 kg
wyposażenia dodatkowego	0,200 kg (pusty magazynek) 0,755 kg (załadowany magazynek)
Inne	
Prędkość pocz. pocisku	805 m/s
Szybkostrzelność teoretyczna	300-650 strz./min
Zasięg skuteczny	600 m

Detale

Detale M1918A2

